

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj.
sieradzkie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 16, 169-170

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bogato ornamentowanej ceramiki siwej, cienkościennej a także fragmenty wielkich naczyń zasobowych. Pozwala to datować wszystkie obiekty mieszkalne na drugą połowę III w.n.e. Przy obecnym stanie badań na stanowisku 2 w Siemiechowie nie można więc mówić o współczesności osady i cmentarzyska względem siebie.

Opracowane i po konserwacji materiały z badań złożone będą w Muzeum w Pabianicach.

Badania będą kontynuowane.

SŁONOWICE, gm. Kazimierza Wielka patrz
woj. kieleckie epoka brązu
Stanowisko G

STROBIN, gm. Bonopnica Muzeum Ziemi Wieluński
woj. sieradzkie w Wieluniu
Stanowisko 4

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne datowane od wczesnego okresu lateńskiego do końca fazy B₂ okresu rzymskiego.

Zbadano obszar o powierzchni 1.000 m² i zdołano uchwycić granicę północną, zachodnią i częściowo południową cmentarzyska. Odkryto 53 groby ciałopalne, częściowo uszkodzone głęboką orką a także licznymi, prostokątnymi wkopami o nieznanym przeznaczeniu. Z rozmieszczenia grobów wynika, że tworzyły one skupiska, między którymi pozostawały wolne przestrzenie.

Wśród 53 grobów wyróżniono: 2 uszkodzone groby kultury wschodniopomorskiej, w tym jeden prawdopodobnie wyrabowany, 8 późnolateńskich grobów jamowych, zaś pozostałe zaliczono do faz B₁-B₂ okresu rzymskiego, z tym że pochówki datowane na fazę B₂ są dominujące. Ta właśnie grupa jest współczesna oddalonej o 300 m osadzie na stanowisku 3, badanej w latach 1969-1981. Pośród grobów datowanych na fazy B₁-B₂ znajduje się 5 grobów popielnicowych obsypanych resztkami stosu /grobby 37, 46, 49, 54, 78/, które uznano za najbogatsze pochówki na badanym cmentarzysku łącznie z odkrytym w ubiegłym roku grobem wojownika - kowala, a właściwie brązownika.

Grobby 37 i 49 z uwagi na charakter ich wyposażenia /groty, umbo, imacz, tok, krzesiwo, sprzączki, nożyki i nożyce/ uznano za pochówki wojowników, a trzy pozostałe za pochówki kobiece. Grób 46 wyposażono w 7 naczyń, okucia skrzynek łącznie z kluczem i częścią zamka, nożyk, kościanną szpilę, 2 przęśniki i stopione szklane paciorki. W grobie 54 poza popielnicą znaleziono: klucz z okuciem zamka,

inkrystowaną srebrem żelazną sprzączkę, nożyk z uchwytem w kształcie rybiego ogona, przęślik, fragment kościanej szpili i stopione kawałki brązu. Ostatni z nich zawierał: 2 żelazne zapinki trąbkowate, 1 kolankowatą, 4 klucze, okucie zamka i fragment sprężyny, nożyk, kawałki małych okuć i stopione szkło.

W jednym z grobów kultury wschodniopomorskiej, uszkodzonym przez wkop, znaleziono żelazny grot, 2 noże, żelazną szpilę z główką zwiniętą w uszko i drugą żelazną szpilę z główką brązową oraz stopione kawałki brązu.

Z grupy prawie 80 zabytków metalowych, znalezionych zarówno w zespołach grobowych, jak i luzem, należy wymienić 2 żelazne zapinki konstrukcji późnolateńskiej, małą i uszkodzoną ostrogę żelazną oraz grot strzały z zadziorami.

Obecność w grobach wtórnie przepalonych ułamków naczyń, a także naczyń całych w przypadku grobów popielnicowych, można uznać za charakterystyczną cechę badanego cmentarzyska zaobserwowaną w ponad 90 % grobach. Analogiczną sytuację stwierdzono także na sąsiednim cmentarzysku w Konopnicy, stanowisko 7.

Niektóre formy naczyń i ich zdobnictwo są niemal identyczne z tymi, jakie znaleziono na wspomnianej już osadzie w Strobinie, co pozwala przypisać groby z fazy B₂ mieszkańcom tej osady.

Badania na cmentarzysku będą kontynuowane.

STROSZKI, gm.Nekla
woj.poznańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły mgr Alicja Gałęzowska i mgr Ewa Stelmachowska. Finansowało Muzeum Archeologiczne i WKZ w Poznaniu. Osada kultury przeworskiej z późnego okresu lateńskiego i wczesnego okresu rzymskiego i osada wczesnośredniowieczna /VII-IX w./.

Badania miały charakter ratowniczy. Przebadano obiekty widoczne w profilach wybierzyska żwiru oraz zabezpieczono północno-wschodnią₂ jego krawędź. Łącznie przebadano powierzchnię ok. 700 m².

Ujawniono 40 obiektów archeologicznych /w tym 16 w znacznym stopniu zniszczonych/; 37 kultury przeworskiej i 3 wczesnośredniowieczne. Wstępnie obiekty można określić jako ziemianki /4/, paleniska /16/, bliżej nieokreślone jamy /19/ oraz grób jamowy /?/. Materiał ruchomy reprezentowany jest przez ceramikę, polepę, żuźle żelazne i kości zwierzęce. Pozostałe zabytki to 3 przęśliki, motyka rogową, tygielek gliniany, żelazny grot oszczepu, fragmenty 3 noży żelaznych.